

10.4 Vyjádření času

K vyjádření času řečtina nepoužívá žádné předložky – slovo, které odkazuje na nějakou časovou periodu, se jednoduše dá do příslušného pádu.

Důležitá gramatika

Čas „jak dlouho“ – *akuzativ*

Čas „v průběhu čeho“ – *genitiv*

Čas „kdy“ – *dativ*

Příklady

– δυο ἡμερας ἀκουουσιν του κυριου

1. ἡμερας je *ak. pl.*¹

2. Ve vyjádření času *ak.* znamená čas „jak dlouho“.

3. Věta = „Dva dny poslouchají Pána.“

– της ἡμερας ἀκουουσιν του κυριου

1. ἡμερας je *gen. sg.*²

2. Ve vyjádření času *gen.* znamená čas „v průběhu“ dané doby.

3. Věta = „Ve dne (= v průběhu dne) poslouchají Pána.“

– τη ἡμερα ἀκουουσιν του κυριου

1. ἡμερα je *dativ*.

2. Ve vyjádření času *dat.* znamená čas „kdy“.

3. Věta = „Toho dne poslouchají Pána.“

¹ Co se týče tvaru, mohl by to být také *gen. sg.*, ale δυο „dva“ ukazuje, že to musí být plurál.

² Co se týče tvaru, mohl by to být také *ak. pl.*, ale της ukazuje, že to musí být *gen. sg.*

Poznámka: Někdy se s dativem používá předložka ἐν (ἐν τη ἡμέρᾳ βλεπουσιν) bez změny významu.